

ARANYOSI PÉTER

ÉS A DIÓSGYŐRI ÉLETÉRZÉS

„Szevasz, akkor ide, szépen fegyelmezetten egy bambira” – jelenti ki üdvözlés gyanánt, jellegzetesen „aranyosis” hanghordozással az étterem előtt, ahol találkozunk. Miután betérünk az egységbe, egy nagyobb asztaltársaság felismeri, ráköszön, ő pedig úgy szól vissza, hogy dőlnek a röhögéstől. Percekkel később már én is jól szórakozom, mert – in medias res – természetesen a Diósgyőr-mezzel nyitunk, Péter pedig hozza a formáját...

Piros- fehér, aztán zöld

SZERZŐ: DR. SZÁSZ ADRIÁN
FOTÓK: LÉKÓ TAMÁS

○ Milyen gyakran van alkal-
mad piros-fehérben feszíteni?

○ A mez szinte minden héten raj-
tam van! Ahová megyek, viszem
magammal, itt éppen Máltán iszom
benne Borsodi sört a Hungarian
Restaurantban (mutatja a fotót és
hozzáteszi: van egy „elmebeteg ma-
gyar faszi”, aki Máltán árul Borso-
di sört). Erről a fanatizmusról szól
a diósgyőri életérzés. Mikor a ma-
gyar–skót-meccs előtt tele volt az
Üllői út skótszoknyás szőrös, világí-
tó fehér lábszárú skót szurkolókkal,

eszembe jutott az az 1979-es diós-
győri nóta, amit a miskolci gyáristák
énekeltek, miután a Diósgyőr 4–1-
es összesítéssel kiütötte a KEK-ből a
skót kupagyőztes Dundee Unitedet:
„Tatár Gyuri megérkezett, kiver-
tük a Unitedet. Nincsen mese, nincs
cicó, pucolj, szoknyás f...szopó!”.
Na, ez az örület határa kísér el min-
denhova.

○ Hangos szurkoló vagy?

○ Visítva ordító! Régen pedig kövel
dobáló, verekedő is voltam. Huligán-
kodtunk rendszeresen. Tudod, isteni

rendőr elől futni, mert olyan motivált
vagy, mint még soha...

○ Mi a legelső emléked, ame-
lyik a focihoz köt?

○ Az a hetvenes évek végi kupadön-
tő, amikor édesapám Frédi barátjá-
val kiment a stadionba, mi pedig a
tévé előtt figyeltük a nagyszüleim-
mel, látjuk-e apát a huszonötzres
telt házas lelátón.

○ Gondolom, láttátok...

○ Hogyne! A papa nyugodt volt.
De később nem is apám, hanem
az unokatestvérem és az öcsém vitt

A DIÓSGYŐRI B KÖZÉPRŐL:

„NEM AZ SZÁMÍT, HOGYAN JÁTSZANAK A JÁTEKOSOK A PÁLYÁN, HANEM HOGY LEGALÁBB VANNAK, ÉS EZÁLTAL MI IS LEHETÜNK EGYMÁSNAK A LELÁTÓN.”

bele a bajba. Érdekes, hogy a Diósgyőr mélyebb szeretete részéről onnan datálható, hogy felköltöztem Pestre. Azóta ez a kapocs fűz össze Miskolccal. Hogy elmegyek a Vasas- vagy a Honvéd-pályára biciklivel, és ott a Diósgyőr-szurkolókkal vagyok.

Szerencsemalacból „pszichológus”

• Ha már Vasas-pálya: úgy tudom, egy Fáy nevezetű focipálya Miskolcra is fontos emlék.

• A Középszer utca 7 és 9 szám alatti panelek lakói meg a gyerekeik, rendszeresen bemásztunk együtt a kerítésen át focizni a Fáy Szakközépiskola kézilabda-pályájára. Sosem feledem, amikor a 120 kilós hajószakács hazajött és beszállt közénk, a hatéves, 17 kilós Braun Petike pedig elé állt, de a fickó nem tudott megállni, a hóna alá fogta, majd

berongyolt vele a kapuba. De Braun Petike akkor is kitartott, mert ő volt a védő! Előfordult, hogy trópusi esőben játszottunk, tizenöt perc múlva már ültünk az ötcéntis meleg vízben a forró betonon, még a makkunk alatt is kavicok voltak.

• Jól fociztál, vagy utoljára választottak téged a csapatkapitányok?

• Nagyon rosszul fociztam. Én voltam a szerencsemalac, aki – ha páratlanul jöttünk ki – beállhatott pluszemberként a másik csapatba.

• Más sportot űztél valaha?

• Dzsúdóztam két-három évig, de nem alkottam maradandót. Barlangásztam is másfél évtizedig, a barlangok kitartó szerelmese voltam!

• Az öcséd pedig ugyancsak a Diósgyőr – ha lehet, még kitartóbb – szerelmese...

• Brutális fanatikus! Szoktam mesélni, hogy kijár a meccsre már két órával előtte, töri a betont a lábával a lelátón, hogy fejbe tudjon b*szni vele egy bírót. Olyan, mint Dr. Jekyll és Mr. Hyde: két lélek lakozik benne. Fejbe b*szza a bírót, majd odamegy hozzá, hogy ő mentős, mit segíthet? De ez a diósgyőri szurkolók java részére igaz. A múltkor is előállítottak huszonkét Diósgyőr-drukkert, és ötven közülük odamentek a rendőrökhöz, hogy legyenek szívesek velük kezdeni az adatfelvételt, mert másnap szolgálatba kell állniuk. Szombaton hulligánok, vasárnap rendőrök.

• A csapattal a lelátói szurkolásnál közvetlenebb kapcsolatod is van.

A VÁLOGATOTTRÓL

„Arra, hogy mint csapat összeszokjanak, tökéletesen megfelelni a dunavarsányi edzőtábor és a kiskoszos étterem a susnyás erdőben is. És főzne rájuk Kati néni.”

• Fellépéseket is vállalom nekik, régen ezt, úgymond, magánban csináltam. Többször berohantam csak úgy az öltözőjükbe – még nem ismertek, azt hitték, valami pszichológus jött –, és spontán szózatokat intéztem a döb-bent csapathoz, a szurkolók energiáját közvetítendő. Siófokon például berontottam és azt ordítottam, hogy jobbak vagyunk, mint a siófoki bányászok! De többet nem megyek, mert a múltkor megláttam az egyik afrikai légiósnkat meztelenül, azóta kisebbségi komplexusom van. És nem a pályán nyújtott teljesítménye miatt...

Puskástól Woody Allenig

• Csak a Diósgyőr szereplését követed?

• Figyelem a válogatottat is, az Eb-n az Izland elleni meccs Hadházi Lacival a helyszínen életünk elménye volt! És történelem szakos tanárként megnéztem a Puskás Hungary című filmet is. A titkosszolgálat felbontotta Puskás leveleit, aki '64-ben ezt írta: ha a magyar labdarúgásban nem raknak pénzt, menthetetlenül lecsúszunk és beleszaladunk egy megsemmisítő zakóba. '86-ban a szovjetek ellen ez be is következett. Az meg, ami ma stadionépítés gyanánt megy, szép dolog, de szívem minden melegével üzenem: felesleges volt felhúzni ezeket a fenntarthatatlanul drága létesítményeket, mert a nézőtér, az afrikai. Kongó... Értem, persze, hogy ha edzőket képez-nénk külföldön, abból nem lehetne a barátainknak pénzt utalni, és a stadion látványosabb is.

• Apropos, stadion: az te voltál, aki egyszer egy zárt kapus Újpest–DVTK-meccsen hangosan kiabált úgy, hogy az a tévéközvetítésbe is behallatszott?

• Én oda dolgozni mentem egy diósgyőri sportmúsor megbízásából, és akit magammal vittem, az kiabált. Mondjuk, miért ne tehettem volna én is? Az üres stadionokról még annyit: közönség nélkül egy mérkőzés olyan, mint amikor a pornórajongó haverom elment egy pornófilm-forgatásra, és azt hallotta a rendezőtől: „több fényt a f*szra!”. Egyből kiszerezett a műfajból. Ugyanígy nem szabad elmenni a közönség nélküli futballra, mert kiszereztsz belőle.

NÉVJEGY

Név: **Aranyosi Péter**

Ez ő: **Karinthy-gyűrűs humorista**

Született: **1972, Miskolc**

Végzettsége: **történelemtanár**

Itt él: **Wekerle-telep, Kékestető**

Innen ismerjük: **Showder Klub, Dumasínház, Rádiókabaré**

Korábbi állomásai: **Esti Showder (poéngyáros, Design Center-felelős), Mónika Show (közönségszervező)**

• **Te nem pornó-, hanem military-rajongó vagy. Ez honnan ered, voltál katona?**

• Nem. A papíromra az volt írva – Woody Allen szép poénjával –, hogy H.E.T., azaz „Háború Esetén Tűsz”. A fegyverektől konkrétan félek. Imádom őket képen és múzeumban nézegetni, mindent tudok róluk, de nem foglalkozom a kezembe ezeket a szörnyű eszközöket.

• **Számítógépen ugyanakkor jó vagy – magyarra fordítva – a Tankok világa című játékban. És ma már az e-sport is sport...**

AZ ÚJ DIÓSGYŐRI STADIONRÓL

„A látványterve eddig is kint lógott az ágyam felett, de nemrég bejárásom is voltam. Az tuti, hogy az egyik sky boxban lesz egyszer a szülinapi bulim!”

• Bizony, Diósgyőrben is megalakult az e-sport szakosztály! 11 órát edzenek keményen, vagyis számítógépes játékokat játszanak, majd hazamennek, és játszanak a számítógépen. Úgyhogy én nem vagyok a számítógépen. Úgyhogy én nem vagyok World of Tanks-függő, mert én tizenegy órányi játék után abba tudom hagyni...

A borsodi megmondóember

• **Ami viszont nonstop: a Miskolc-életérzés. Mit adott a Középszer utca, ahol felnőttél?**

• Azt mondják, hogy aki elfelejti, honnan jött, az mindenre képes. Én tudatosan teszek azért, hogy a budapesti villogásban is érzékeljem, ki vagyok és honnan jöttem. Hogy az öcsém mentős, és a mentősök nagyon keveset keresnek. Nem arcoskodom tehát, a népgyereke maradtam, amivé természetes módon váltam. Ez vagyok, a borsodi megmondóember. Tudod, egy férfi a cipőjét, az autóját, a házát, de még a feleségét is lecserélheti, a csapatát viszont sosem. És nekem nemcsak a Diósgyőr a csapatom, hanem Miskolc is. Hiába élek 18 éve Budapesten, még mindig miskolci lakos vagyok. És egy miskolci mindig Miskolchoz viszonyít. Hogy itt húsz forint egy képeslap, de nálunk Miskolcon „nyóc”! Ahogy mondtam szoktam, ha sokallem valaminek az árát: hatezer forintért Borsodban nőt kapok a húgával... Főznek, mosnak rám, és őszintén szeretnek. A borsodi életérzésről a Borsodi homályos című önálló estemben több mint két órán át beszéllek egyébként.

• **A szenvedélyeidből mit sikerül átadnod a – 14, illetve 10 éves – fiaidnak?**

• Mindkettő nagy szenvedélyű gyerekek, imádják a Bóborszél együttes Miskolc című dalát. Újra és újra megnézzük együtt azt is, amikor a spanyol játékosunk, Luque levonult a pályáról az utolsó profi meccsén, ilyenkor ugyanúgy sírnak, mint apa. És azt is tudják, ki az a Veréb Gyuri bácsi...

• **Ha jól tudom, a nagyobbik vízilabdázik.**

• Sajnos most jött le a szerről, mert tönkrement a válla. Pedig korosztályos válogatott és bajnok lett a KSI-vel. De

A HULIGANIZMUSRÓL

„Gyönyörű emlék, amikor a debreceni Nagyerdei Stadion hűvös magányát azzal oldottuk, hogy az egyik szektort felgyújtottuk. Pedig k*rva nehéz ezeket a műanyag székeket meggyújtani. Én amúgy nem szoktam verekedni a rendőrökkel, nem vagyok egy állat. Én hátulról dobálok követ.”

AZ ELLENFÉLRŐL

„ÉN A DIÓSGYŐRT SZERETEM, NEM AZ ELLENFELET UTÁLOM. FELESLEGES AZ ELLENFELET K*RVAANYÁZNI, MERT – BÁR NEM VAGYOK EZOTERIKUS, DE – ROSSZ ENERGIÁT SZÜL. SZIDJUK ELEGET A SAJÁT CSAPATUNKAT, MINEK MÉG A MÁSIKAT IS?”

már gyógytornára jár, és elkezdett focizni. Azt mondja, ott meg sem izzad...

• **Akkor már tudjuk, mi a baj a focinkkal. Vajon a Bódog Tamáshoz hasonló szakemberek segíthetnek rajta?**

• Bódog is szenvedélyes ember, örülök, hogy ő vezeti a Diósgyőrt. Újságírók szerették volna, ha az előző trénerre, Horváth Ferencre csúnyákat mondok, de egyrészt nem értek hozzá, milyen edző, másrészt ott voltam azon a magyarolasz válogatott mérkőzésen, amelyiknek a végén ez állt az eredményjelzőn: „Horváth 2, Inzaghi 2”. Akkor csókolóztam először bajuszos férfival! Aki a nyakamba ugrott. Igaz, azóta sem hív. Szóval Horváthot nem szidom, Bódogon pedig látom, élvezi, hogy Diósgyőrben van futballélet. Pletykálták, hogy vinné a Felcsút, de szerintem nem megy el egy hagyomány és szurkolók nélküli csapat-hoz. Esetleg a Fradi felé vezethet még az útja, mert Magyarországon minden, ami

nem Fradi, az a Diósgyőr alatt van. Csak hogy tudd: az Eb-re is Diósgyőr-mezen mentem, mert én előbb vagyok Diósgyőr-

szurkoló, és csak utána magyar. Szép dolog a piros-fehér-zöld, de én előbb vagyok piros-fehér, és csak utána „zöld”!

EGY IGAZI PÉLDAKÉPRŐL:

„A GYEREKEKKEL BELÓGTUNK A DIÓSGYŐRI STADIONBA, ÉPP JÖTT A CSAPAT EDZÉSRŐL VISSZA. FELSORAKOZVA NÉZTÉK A KICSIK A STOPLIS CIPŐS BÁCSIKAT. HÚSZAN LE SE SZ*RTÁK ŐKET, ÁM LUQUE ODAJÖTT, ÉS MINDENKI FEJÉT MEGSIMOGATTA. A PÁLYÁN KÍVÜL IS MEGMUTATTA, HOGYAN KELLENE, SZÍVBŐL JÖTT BELŐLE A JÓ.”